

lig de Forretninger, som i de andre Districter henhøre til Lægsmandene og Lægsforstanderne, i Kjøbenhavn ere henlagte til Udskrivningschefen, og Magistratens Stilling der kan ikke sættes ganske i Klasse med Amtmændens, men dette kan dog ikke medføre, at der ikke skulde være god Foie til at tage under nærmere Overveielse, hvorledes en Ordning i Righed med den foran udtalte Anskuelse, og navnlig Dannelsen af en Udskrivningsret og en Udskrivningscom-mission, ogsaa skulde kunne gennemføres i Kjøbenhavn.

Medundertegnede van Doctum kan ikke tiltræde Fleertallets ovenstaaende Betænkning.

Allerede under den Discusstion, som fandt Sted i Folkethinget i 1851, angaaende Loven om Udskrivningsvæsenets Omordning, blev yttret Betænknelighed ved at slutte sig til det da værende Udvalgs Forslag, idet man ansaae det for lidet ønskeligt, at Embeder, for en længere Tid, beklædtes af Constituerede, isærdeleshed naar man ikke kunde gaae ud fra en bestemt Forudsætning om, at den paagjældende Forvaltning, i en ikke fjernt liggende Tid, vilde blive underkastet en væsentlig Omordning. Siden den Tid ere 5 Aar hengaaede. Udskrivningsvæsenets Organisation er i dette Tidsrum i det Væsentlige forbleven uforandret, og idet der ligesaalidet nu, som tidligere, foreligger nogensomhelst Sikkerhed for, at den Omordning, som af Fleertallet antydes, vil finde Billigelse, endmindre at den i en nær Fremtid vil træde i Kraft, maa jeg ansee det for betænkeligt, og til Skade for Statens Tjeneste, at lade en vigtig Green af Statsstyrelsen, paa ubestemt Tid, vedblive at henstaae i den usikre Tilstand, i hvilken den nu allerede i flere Aar har været stillet.

Skjøndt de fremsatte Grundtræk til en Omordning af Udskrivningsvæsenet ikke foreligge Thinget til Behandling, staae samme dog i et saadant Forhold til nærværende Indstilling, at der maa være Anledning til i Korthed derom at yttre sig, og navnlig om sammes Hovedbestemmelse, der gaaer ud paa, at Amtmanden tildeels skal overtage samtlige Forretninger, der nu paahvile Udskrivningscheferne.

Muligheden for Amtmanden at bestride disse Forretninger paa fyldestgjørende Maade

er saavel i Motiverne som paa andre Steder oftere bleven bestridt, og efter min Opfattelse maa denne Mulighed ansees for hoist tvivlsom. Som Folge heraf kan der næres Frygt for, at en underordnet Betjent, til hvem disse Sagens Behandling maa overlades, vil faae en utilbørlig Indflydelse paa Udskrivningsfagernes Afgjørelse, og efterhaanden vil det udvikle sig derhen, at denne Betjent i Gjærningen bliver den egentlige Udskrivningschef, hvorved da vil tabes den Garanti for Misligheders Fjernelse, som man ved Ansættelse af særegne, ansvarlige Embedsmænd, til disse Forretningers Udførelse, har søgt at opnaae.

Det er imidlertid ikke Muligheden for Amtmanden at varetage disse Forretninger paa tilbørlig Maade, der alene kan ansees for tvivlsom, men det kan, selv for den værnepligtige Befolknings Tarv, samt for Førelsen af nødvendig Control med denne vigtige Udelse til Staten, drages i Tvivl, hvorvidt det kan ansees for hensigtsmæssigt at overdrage denne Bestyrelsesgreen udelukkende i Amtmændens Hænder. Til Støtte for denne Anskuelse finder jeg mig foranlediget til blandt Andet at henvise til en Udtalelse i Landstinget under nærværende Sags Behandling af et ansæet Medlem, hvis Stilling særligen har maattet gjøre ham bekendt med Amtmændenes Forhold til Udskrivningsvæsenet, og hvor Hensigtsmæssigheden af en saadan Overdragelse med stor Bestemthed findes modsagt.

I Forbindelse hermed fremstiller sig Tvivl om det Rigtige i at henlægge Forretninger, som Lægsmandens, under en collectiv Bestyrelse, som Sogneforstanderskaberne; om hvorvidt Friheden for Mandstabet at flytte fra Sted til andet ikke vil besværliggjøres ved Lægsforstandernes Afstafelse, saasom Forretningerne herved da rimeligen maae henlægges under Amtet; om ikke Henlæggelsen af flere Arter Forretninger, der nu umiddelbart afgjøres af Sæssionerne, til en særegen Udskrivningsret, der holdes i Amtets Hovedstad, vil foranledige Ophold for Mandstabet og Reiser, der ville bidrage til at modvirke det Diemed, man ved Forslaget har tilsigtet, m. m.; saa at Hensynet til Fleertallets fremsatte Anskuelser ikke kan afholde mig fra at tiltræde det foreliggende Lovforslags Antagelse,